

Spørgeren er interesseret i at få oplyst de tilsvarende tal for de øvrige EU-lande.

Svar (4/2 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der foreligger ikke en sammenlignelig statistik, der opgør udgifterne til flygtninge og indvandrere i EU-landene, men alene en række forskellige undersøgelser, som med udgangspunkt i forskellige opgørelsesmetoder, år og definitioner, angiver størrelsesordenen af udgifter til og indtægter fra flygtninge og indvandrere. Det er derfor ikke muligt - givet de nuværende undersøgelser - at opstille umiddelbart sammenlignelige tal.

I de skandinaviske lande er der foretaget en række forskellige undersøgelser af flygtninge og indvandreres betydning for de offentlige finanser. For de skandinaviske undersøgelser er det karakteristisk, at de metode- og datamæssigt er relativt ensartede. Det er derfor muligt i et vist omfang at sammenligne disse undersøgelseres resultater.

I Norge gennemførte ECON Senter for økonomisk analyse i 1996 en analyse af indvandre- res betydning for de offentlige finanser. Undersøgelsen viser, at nettoudgifterne til flygtninge og indvandrere udgjorde under ca. 1 pct. af BNP i Norge i 1993.

Svenske studier tyder på, at nettoudgifterne til flygtninge og indvandrere siden midten af 1990'erne har udgjort i størrelsesorden 1-2 pct. af BNP (Ekberg og Anderson, 1995).

En forsigtig sammenligning af studierne for Danmark, Norge og Sverige peger på, at udgifterne pr. indbygger til flygtninge og indvandre- re er størst i Sverige og lavest i Norge. Således kan det anslås på grundlag af undersøgelserne, at udgifter til flygtninge og indvandrere udgjorde 1.400-2.800 (danske) kr. pr. indbygger i Sve- rige. I Danmark var det tilsvarende tal omkring 2.000 kr., mens udgiften pr. indbygger udgjorde omkring 1.000 kr. i Norge. Det skal dog under- streges, at opgørelserne bygger på forskellige år. Samtidig er tallene påvirket af de konkrete anta- gelser om valutakurs, når der omregnes til dan- ske kroner. Det skal desuden bemærkes, at for- skellene mellem de tre lande primært skyldes, at andelen af udlændinge i de tre lande er forskel- lige. Således har Sverige den største andel ud- lændinge i befolkningen, mens Norge har den laveste andel. Samtidig giver forskelle i beskæf-

tigelsessituationen anledning til forskelle i udgifterne i de tre lande.

Litteratur

ECON, »Innvandring og offentlig økonomi«, Rapport 46/96, ECON Senter for økonomisk analyse, Oslo, 1996.

Ekberg, J, »Hur påverkar invandring inkomster för indfödda?«, side 19-38 i T. Bagger og S. Rezaei (red). »Indvandringens økonomiske konsekvenser i Skandinavien«, Sydjysk Universitetsforlag, 1998.

Ekberg, J. og Anderson, L. »Invandring, sys- selsättning och ekonomiska effekter«, ESO, Finansdepartementet, D.S. 1995:68, Stockholm, 1995.

Økonomiministeriet, Økonomisk Oversigt, december 1997.

Spm. nr. S 1188

Til udenrigsministeren (24/1 2000) af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvordan de lande, som har tilsluttet sig den i Genève den 28. juli 1951 undertegnede konvention om flygtninges rets- stilling, efterlever konventionen, herunder hvor mange flygtninge hvert enkelt land modtager?«

Begrundelse

Spørgeren er interesseret i at få oplyst, hvordan de lande, der har tilsluttet sig flygtningekon- ventionen, efterlever denne. Herudover ønskes oplyst, hvor mange flygtninge de enkelte lande modtager og giver asyl, f.eks. hvor mange flygt- ninge Tyrkiet, Brasilien og Vatikanet årligt modtager og giver asyl.

Svar (7/2 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

FN-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling (Flygtningekonventionen) og den til- hørende protokol af 31. januar 1967 er i dag til- trådt af 134 lande. Danmark tiltrådte konventio- nen og protokollen henholdsvis den 4. decem- ber 1952 og den 29. januar 1968.